

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De beatitudine partis sensitiu[a]e ca.xxvii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Tertius

rebo ante faciem Dei. Hic de fine bonorum hoc est de beatitudine
disputant philosophi, et usque adeo querentibus in hac vita, et nusquam
inuenientibus beatitudinem curiosa succreuit industria, ut (teste Au-
gustino in libro xix de civitate Dei) natura sectarum, de beatitudine
loquuntur ad ducetas octuaginta octo Claro produxerit, quare om-
nium fines si que illarum aliquid vere bonitatis attingunt, noster para-
disus abundanter includit, nam sua redundatissima voluptate, sic om-
nem voluntatis appetitus inebriat, ut liberum arbitrium in ea positum
peccandi facultate priuetur. Quod tam non esse libertatem minui, sed
augeri, loge enim posterior est libertas, ea tamen velle posse que displicuntur
ra sunt nunquam, quae ea etiam velle posse, que aliquando nolle sit necesse.
Tunc erit Deus omnia in omnibus, hoc est quicquid singuli desidera-
bunt, suppeditabit Deus. Quia tanta dulcedine metibus nostris illa-
betur, ut perfecte compleatur quod dicit prophetam. Sicut ergo ap-
paruerit gloria tua, Uel ut in hebreo est imago tua, nam in Hebreis co-
dicitur esse muneca, quod interpretatur imago tua. Nec de intellectu
ali seu rationali parte perstrinximus, de sensibus autem est quo nam pacto
beati futuri sunt paucis explicemus.

Contra beatitudine p[ro]pterea sensitivae. **C**a. xxvij.

Naturam seu animae potentiam, que et potus et vis appellatur,
tunc beatam dicimus, cu[m] optimu[m] eorum que ab ea capi possunt
sic per operationes perfectas est assecuta, ut sit de eterna ei[us] possessione
secura, optimus quod intelligi quo diligi potest, est Deus! Sed quod
sensibus percipitur non est spiritus, Deus autem est spiritus, a quo igitur be-
atitudo sit sensu[m], non est omnium doctor yna sententia. Sunt qui di-
cant illa immensas partis intellectus voluptates (de qua opus o[mn]es
constat unde sit) redundare, et quasi superfluere, ac in potentias sensibiles
les derivari, que admodum experimur ex varijs animi accidentibus
corpus affici, et quod animo pacato paulo ante valebat bene, nunc ani-
mo perurbato egrotare, et quamquam ad omnes sensu[m] gloriarum modus
iste sufficiat, tamen de auditu et visu aliquid peculiare dicendum est,

R. 1

Liber Tertius.

audient em iucundissimas Dei laudes vndeque resonare, suxta illud prophetę Beati qui habitant in domo tua domine, in secula seculorum laudabunt te. Videbunt ita coelos, ac omnes coelorum harmonias percipi ent, videbunt et ipsorum Christum, et matrem, et omnia omnia beatorum corpora gloriose, quae iam incorruptibilia, et mirabilis decor cōspicua sunt, intuentium oculis tam dulce spectaculum, ut quod desiderari melius possit, nescituri sint. Id quoque erit visu iucundissimum, quod sicut nunc ex motu corporis animas inesse percipimus, et vegetare ac regere membra corporea, sic tunc coelo et elementis et rebus omnibus Deum esse minimum, et in qualibet universi parti totum conseruare, alere ac gubernare, mundi hanc machinam non dubito cernemus intuitu. Nunc id satis ratio persuadet, et credimus tamen pre insuffia nostra naturali non perpendimus. Tunc autem oculos circumquamque suntentes id pendemus tan ta enim erit vis in oculis, tam a cuta videndi acrimonia, ut et corporum nostrorum ac elementorum, et coeli quantitates, numeros, proportiones, habitationes, symmetriaz, ac naturam omnem beati visu penetratcs inebriandi sunt ab ubertate domus Dei, et dicturi. Hec requies mea in seculum seculi, hic habitabo quoniam elegi eam. Adde quod beatissimum nihil erit iniuriam, nihil clausum, nihil inaccessum, sed mira subtilitate ac agilitate corporis illuc etiam sine pedum ministerio feretur quod desiderabit ardor voluntatis, sic erit animus imperio corporis obediens et subditus, ut ascensus nullus moles, nulla continuo motui lassitudo, nullus denique labo obsistat. Non defuerunt quod dixerint, et in scriptis reliquerint in ceterorum sensuum instrumentis generadam a Deo qualitatibus, per quam melliflua a nectarea quadam voluptate dulcescant. Sed quicquid de huiusmodi qualitate dicendum sit. Unum est certum, homines eternam vitam destinatos, ac Deo per metamorphosim sic instituendos ut nihil in eis sit non beatum. His premijs donatur, his coronis decora tur a Deo, non que vibes aut paucias, sed qui carnem mundum ac diabolum vicerunt, nec premia victoribus debita soluunt reddit, sed plurima ac maxima corollaria, donatiuum, cognituum, epulū superaddit, que omnia pollicitus

Liber Tertius

est Christus in euāgelio dicēs, faciet illos discubere, et trāsiēs mīstrabit illis ex quo innuitur. Deus sanctis suis om̄e humanitatis obsequum, om̄e liberalitatis officium, om̄e magnificētē gen̄ om̄e charitatis indiciū exhibiturum.

CQd naturaliter v̄tus ē honorāda pbatur ex cōsuetudinibus antiquor̄. **Ea. xxiij.**

QOnsuetudo antiqua Romanor̄ fuit, ex lauro p̄mūz ex auro coronare triūphantēs. Qui obsidione castra liberaſent gramine de obsidiōis loco decerto. Qui ciuez in bello liberasset querna fronte cingebatur. Qui p̄mus murum hostium ascendisset corona murorū insignita pinnaculis. Qui primus in hostiū castra irrupisset, corona vallo decorata castrēsi. Qui p̄mus bello nauali classez hostiū insilijs donabat corona rostris armata naualib⁹. Celebrabat Greci sacra certamīa, hoc ē Olympiacū, Pythiū, Isthmi acū, Nemeū. Hoc victores hironice vocabātur, et ponebat eis in victorię loco statua. Coronęq; dabātur in Olympicis ludis, pro Jove ex oleastro, in Pythiis pro Apolline ex delphica lauro, in Isthmiis, iterz p̄ Joue ex pinu, in Nemeis ex apio. Iurta illō satyrici Graic̄ apū meruisse coronę, et q̄huiusmōi certamina puicissz, dicebat viciisse periodō, hoc est cōsumatē virtutis opera ppetrasse. Est enim periodus apud rhetores, sermonis p̄s perfecta cola continens et comata, cum videlicet sententia certa quadam descriptione diffinitur. Dicebātur etiam victores huiusmodi paradoxi, hoc ē admirabiles, quia videlicet putabātur cunctos mortales fortitudine, ac ea de qua certasse ut v̄tute p̄cellere. Singlari etiā p̄uilegio donabat vt vrbē in gressuri possent silibus, nō porta, s̄ deicta muroz p̄e introire, vt ap̄ Trāquillū de Nerone legim⁹, Capuaz intraturo, his exēplis p̄clare cōcluditur, Naturale semper hoi fuisse v̄tutez extollere, et eius excellētiaz ac diuinitatez aliquibus egregiē laudis, ac p̄cipui honoris, declarare muneribus, hanc deus inclinationem mortalibus dedit et andem ipse habet, propterea nunquam cessauit minis, exhortatio-

R ij